

[Ragnhild Andersen.]

vor agt at foreslå, at loven skal træde i kraft fra den 1. april 1956.

Tilbage står dog stadig spørgsmålet: Hvordan skal rentemodtagerne klare vinteren igennem, således som forholdene udvikler sig? Priserne er de sidste uger steget meget stærkt på netop de vigtigste livsforbrødenheder som smør, mælk, fløde, brød, flæsk og flæskevarer, kød, pålægsvarer og en lang række andre varer. Til dækning af prisstigningerne får rentemodtagerne i disse dage fra 1. oktober kun een portion reguleringstillæg, mens tjenestemænd og andre lønmodtagere dog i hvert fald får to portioner. Det betyder, at enlige rentemodtagere ialt kun vil få 2 kr. mere om måneden i reguleringstillæg og ægtepar 3 kr. mere, hvilket enhver må kunne se er for lidt. Reguleringen indeholder da også kun dækning for de prisstigninger, der fandt sted indtil juli måned. De prisstigninger, vi har fået i den senere tid — og det er jo de største — vil det altså, hvis man ikke gennemfører hjælpeforanstaltninger, blive overladt til rentemodtagerne selv at klare ud af deres i forvejen karrige og utilstrækkelige rente.

Det er begrundelsen for, at den kommunistiske gruppe fremsætter sit lovforslag om en særlig ydelse, der er dobbelt så stor som den, der blev ydet sidste vinter og forrige vinter, og som ialt andrager 300 kr. til ægtepar og 200 kr. til enlige. Vort forslag går ud på, at der allerede sammen med renten for november måned dette år ydes rentemodtagerne halvdelen af den særlige ydelse, nemlig 150 kr. til ægtepar og 100 kr. til enlige; den anden halvdel foreslår vi udbetalt sammen med renten for januar 1956. For rentemodtagere på alderdomshjem foreslår vi ligeledes en fordobling af det i de sidste vintre ydede særlige tillæg, således at det ialt bliver 50 kr. til enlige og 100 kr. til ægtepar, udbetalt med halvdelen i november i år og halvdelen i januar 1956. Vi har her fundet det rigtigt at foreslå samme tillæg over hele landet.

Det er mit partis opfattelse, at det i høj grad er påkrævet at komme rentemodtagerne til hjælp i denne uforudsete og for dem vanskelige situation, hvorfor jeg anbefaler mit partis forslag på det varmeste. Det er mit håb, at det høje ting vil give

vort forslag en både hurtig og velvillig behandling.

Formanden: Dernæst har det ærede medlem hr. Aksel Larsen ordet for som ordfører for forslagsstillerne at fremsætte et anmeldt forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg skal på min gruppes vegne tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om forholdsregler mod prisstigningerne.

Det er jo ikke for meget sagt, at vi snart længe her i landet har levet under en vertabel prisstigningsbølge, der blev indledt ved de såkaldte kriseforanstaltninger i fjor derved, at man gennemførte renteforhøjelse, kreditstramning og et par ubehagelige serier indirekte skatter. Nu synes priserne imidlertid at være ved at løbe helt løbsk, i særdeleshed hvad angår priserne på de almindeligste forbrugsvarer, og det er typisk, at netop prisstigningerne på de almindeligste forbrugsvarer har en særlig tendens til at sætte ind, umiddelbart efter at statistisk departement har opgjort sit pristal, men vel at mærke inden den eventuelle lønregulering træder i kraft, sådan at det alene derigennem er bevist, at det kan ikke være de beskedne lønstigninger, der er skyld i disse prisstigninger.

Jeg anser det for unødvendigt her i tinget ved denne lejlighed at give eksempler på de prisstigninger på almindelige livsforbrødenheder, vi har oplevet i de sidste måneder, for hele tinget kender dem, hele befolkningen kender dem, og statsministeren synes jo også at være vidende om, at priserne er steget. Sådan som det går nu, er det aldeles ødelæggende for hjemmenes trivsel, og jeg betænker mig ikke på at tilføje, at det også må være yderst farligt for landets økonomi. Vi får et højere og højere prisniveau herhjemme, og det får naturligvis følger for vor økonomi i samhandelen med den øvrige verden, og det kan få rent ud katastrofale følger, hvis priserne i den øvrige verden skulle begynde at gå ned. Altså såvel af hensyn til menneskenes velfærd som af hensyn til landets økonomi i fremtiden burde man bestræbe sig for at holde et så lavt prisniveau herhjemme som